

Čtvrtletník
Základní školy
Školní 1480, Chomutov
Únor 2011

Ško áček

Zelená pro naši školu
Novinky ze školy
Křížový výslech
Vlastní tvorba
Stránky zábavy

Milí čtenáři,

nové číslo školního časopisu si můžete přečíst také na stránkách www.zakladni-skola.cz.

Mgr. Jana Hrbková
Julie Kořetková, 7.A
Václav Mock, 7.A
Klára Štemberková, 7.A
Jiří Pelc, 7.A

3. prosince pořádal DDM v Chomutově 12. ročník dějepisné soutěže **Regionální dějiny**.

Soutěž probíhala v Oblastním muzeu Chomutov v sále Jiřího Popela z Lobkovic.

Ústřední postavou tohoto ročníku byl Bohuslav Hasištejnský z Lobkovic.

Skládala se za dvou částí:

- vědomostní část (test ze všeobecných i regionálních dějin)
- zábavné pátrání v areálu Oblastního muzea v Chomutově a v historickém centru Chomutova

Soutěžily tříčlenné týmy. Naši školu reprezentovalo pět družstev, nejlépe z nich se umístilo **družstvo třídy 8.A: Lenka Sebránková, Katka Seidlová, Petr Zinek**.

Z celkového počtu 17 soutěžících družstev obsadili pěkné **4. místo**.

1.– 2. prosince se v litvínovské střední škole Schola Humanitas konal 12. ročník soutěže

Litvínovský choroš. Soutěž je určena pro žáky 8. a 9. tříd, kteří mají zájem o biologii, chemii, přírodu a sport. Tříčlenná družstva plní během dvou soutěžních dnů nejenom vědomostní úkoly, ale soutěží i v různých sportovních a dovednostních disciplínách.

V letošním školním roce se zde sešlo 50 soutěžních týmů z Ústeckého kraje a Středočeského kraje. Jelikož je tato soutěž stále více populární a přihlásilo se hodně škol, mohli jsme sestavit pouze jedno družstvo. Reprezentovali nás **Petr Cihelka, Eliška Kosinová a Roman Vitvar – 9.A**

4. místo – družstvo ZŠ Školní Chomutov

14. prosince hráli starší žáci **Okresní finále starších žáků ve florbalu**.

3. místo ve skupině – ZŠ Školní Chomutov

Naše mužstvo: Denis Pilo, Jakub Mešek – 8.B, Jakub Urban, Tomáš Kryl, Lukáš Veselý, Petr Zinek – 8.A, Daniel Krejčíř, Jakub Adam, Jan Tripal, Martin Kučera, Vláďa Zosik – 8.C

11. ledna se konalo **školní kolo Biologické olympiády**. Do okresního kola postupují první dva žáci z každé kategorie.

Kategorie 6. a 7. tříd: **1. místo – Julie Kořátková, 7.A**
2. místo – Klára Štemberková, 7.A
3. místo – Lukáš Procházka, 7.A

Kategorie 8. a 9. tříd: **1. místo – Petr Cihelka, 9.A**
2. místo – Kosinová Eliška, 9.A
3. místo – Lukáš Veselý, 8.A

26. ledna se konalo **okresní kolo Matematické olympiády.**

Kategorie 8. – 9. tříd:

4. místo – Roman Vitvar, 9.A

5. místo - Eva Neubergerová, 9.A

Kategorie 4. a 5. tříd:

1. – 3. místo – Barbora Havránková a Lukáš Ngaleka, 5.B

2. února se v Domě dětí a mládeže v Chomutově konalo **okresní kolo Dějepisné olympiády.**

2. místo – Kateřina Saidlová, 8.A

6. místo – Petr Cihelka, 9.A

3. února se na ZŠ Hornická konalo **okresní kolo Chemické olympiády.**

2. místo – Petr Cihelka, 9.A (Postup do krajského kola)

3. místo – Eliška Kosinová, 9.A

7. místo – Eva Neubergerová, 9.A

Státní svátek strávili žáci 9.A doma v posteli

Žáci 9. A se svým třídním učitelem Petrem Kinštem strávili noc ze 16. na 17. listopadu ve škole. Z obyčejného spaní ve škole se vyklubala řada zajímavých situací. Byla to nejdelší a nejzábavnější noc v mém životě. Hned když jsme se sešli odpoledne před budovou, věděla jsem, že bude legrace. A taky byla! V hudebně jsme si vybalili zavazadla a připravili jsme si věci na spaní. Pan učitel nám nejprve sděloval všechna možná pravidla, která máme dodržovat, ale my jsme byli myšlenkami už úplně jinde ☺. A tak několik lidiček začalo hned hrát hru Aktivity. Bylo to skvělé. Takovou legraci jsem ještě nikdy nezažila. Ostatní zpívali karaoke, nebo hráli na počítačích.

Později jsme se přemístili do tělocvičny. Někdo hrál fotbal a basketbal. Někteří začali s vymýšlením programu na školní akademii.

Samozřejmě jsme se u toho nasmáli, když už jsme toho měli všichni dost, šli jsme zase nahoru do staré budovy. Když jsme se najedli, hráli jsme zase Aktivitu, někdo koukal na filmy, každý se zabavil podle svého. Čas ubíhal, pár lidí zalezlo do spacáku a pokoušelo se usnout. My ostatní jsme si povídali a řešili jsme s panem učitelem zajímavá témata. A zase tolik smíchu...! Asi čtyři jedinci nespali celou noc.

Po výborné snídani jsme pádili domů konečně se vyspat.

Na tenhle úžasný zážitek budu vzpomínat ještě dlouho. A všichni jsme rádi, že máme našeho pana třídního, který nám to všechno umožnil.

Zdeňka Janů, 9.A

Prima zábava ve škole

Také žáci 8.B se sešli v pátek 19. listopadu odpoledne před školou. Každý měl přinést nějaké suroviny, abychom si mohli uvařit. Když jsme začali, tak byl zmatek. Potom každý dostal svůj úkol. Někdo pomáhal při vaření a ostatní dokončovali práci na projektech. Asi v osm hodin se na nás přišla podívat také paní učitelka Monika Prokopcová a pomohla nám s prací. Společně s naší paní učitelkou Olgou Urdovou jsme vařili, vlastně spíše

vařila paní učitelka, protože někdo nedokázal ani rozpustit máslo, aniž by ho spálil. Uvařili jsme dvě pizzy. Jednu s rybami a jednu klasicky se salámem. Každému chutnala spíše ta salámová a ta rybí skoro celá zbyla. Ale našemu Zbyňkovi chutnala i ta s rybami. Taky upekli tři štrůdly na ráno ke snídani. Paní učitelka nás naučila vařit výborný pomerančový džus. Když bylo hotovo, pustili jsme se do jídla. Večeře byla moc dobrá.

Potom jsme hráli spoustu různých her. Taky jsme chtěli jít na počítače, ale jeden spolužák byl děsně zbrklý a zapnul všechny PC najednou. Tím vyhodil hlavní jistič a také Internet. Kluci tedy hráli karty a holky se dívaly na horor a potom měly veliký strach, když jsme je strašili. Šli jsme si lehnout vlastně až ráno.

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme si všichni rozuměli a nikdo se tam nehádal.

Michal Barkoci, 8.B

Akčním hrdinou těžko a pomalu

Umění bojových sportů vidáme velmi často v televizi. Projděme si klasické schéma akčního filmu:

Hlavní hrdina se naučí složitému bojovému umění během pár týdnů a je větší borec než jeho mistr. Sám najednou zlikviduje asi padesát bojovníků a zachrání tím několik nevinných krků.

Na řadu přichází krátká lovestory a nakonec se dlouho jako koně řežou s hlavním zárohákem, ale náš borec udělá nějaký extra chytrý chvat a porazí ho.

Tak takhle to, milý Hollywoode, opravdu nefunguje! Lidé trénují dlouhé roky, než bojové umění plně pochopí a naučí se ho pořádně používat. V tom nás utvrdil i mistr bojových sportů Martin Matouš, který se tomu věnuje už třicet let.

Ve čtvrtek 25. listopadu se žáci sedmých tříd vypravili do Tiger klubu na Zahradní, aby se seznámili se základy bojového umění Allkamp-jitsu. Ukázka začala ceremoniálem, potom nám pan Matouš zajímavě vyprávěl o vzniku a historii bojového umění a nakonec jsme si sami něco vyzkoušeli.

Ovšem instruktor na nás nechtěl žádné zázraky. Kolik se toho taky dá za tak krátký čas stihnout? (Přece jenom my žijeme v realitě). Učili jsme se, jak se bránit při napadení. Opravdu jsme se dost pobavili, když trenér předváděl chvaty na nedobrovolných dobrovolnících.

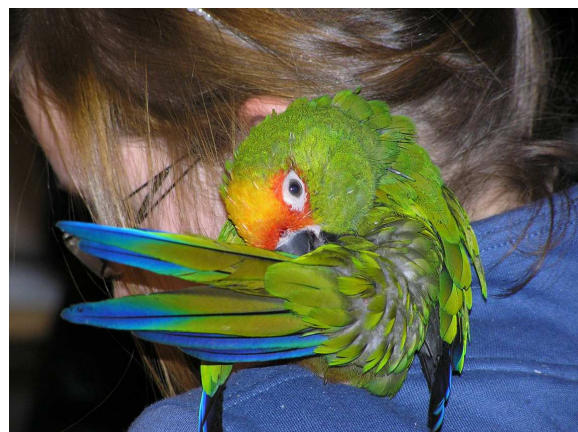
A pak přišla ta realita – pro naši třídu písemka z dějepisu.

Julie Kořátková, 7.A

Litvínovský choroš

Přírodovědná soutěž, kterou pořádá Schola Humanita v Litvínově, se konala ve dnech 1. až 2. prosince. Byla odstartována ve tři hodiny odpoledne. Každému soutěžnímu týmu byl přidělen jeden student střední školy jako průvodce. Během prvního soutěžního dne jsme plnili deset úkolů, po kterých jsme skončili na 11 místě. Nejvíce bodů jsme ztratili v přírodovědné poznávačce, foukání míčků do krabice, ve florbalu a kulečnicků. Druhý den ráno nás čekalo dalších deset soutěžních disciplín. Ovšem tentokrát jsme ztratili jen nepatrný počet bodů. Nejvíce jsme zabodovali v trojboji, kde jsme trhli rekord ve skákání přes švihadlo, ve skoku do dálky a v počtu sedů – lehů za minutu. Najednou jsme v pořadí vyšplhali o sedm příček výše. Skončili jsme čtvrtí. Byli jsme trochu zklamaní, protože od třetího místa nás dělilo jen dva a půl bodu. Ale i tak jsme do škoře přivezli dort ve tvaru berušky a všem chutnal.

Eliška Kosinová, 9.A

Husaři

3. prosince jsme navštívili divadelní představení o válkách a vojevůdci Napoleonovi Bonaparte. Hru Jana Wericha Husaři nastudovali mladí herci divadelního spolku Nahod'.

Dva francouzští vojáci se vypravili do Itálie a na cestě jim jedna Italka splašila koně. Koně se ztratili a vojáci měli malér, protože kdo ztratí koně, bude popraven. Napoleon dal jedné italské ženě klobouk a pak se vojáci opili. Muž, který měl v ruce klobouk a vrátil ho Napoleonovi, dostal milost. Dva francouzští vojáci, kteří ztratili koně, dostali také milost, ale museli jít bojovat proti Rusku.

Představení se nám moc líbilo.

Vlád'a Kordula, 6.D

Hledali jsme informace o Bohuslavu Hasištejnském

3. prosince se v Oblastním muzeu v Chomutově konal 12. ročník soutěže Regionální dějiny. Sešlo se zde celkem sedmnáct soutěžních týmů z různých škol, z toho čtyři z naší školy.

V sále Jiřího z Lobkovic nás přivítali sympatičtí organizátoři a potom začalo první kolo, ve kterém jsme měli odpovídat na otázky a poznávat různé předměty, což se nám moc nedařilo, protože jsme se s takovými věcmi nikdy předtím nesetkali. Bodovou ztrátu jsme dohnali v kole druhém, které probíhalo na radnici. Měli jsme za úkol vyhledávat údaje, které jsme našli na informačních tabulích. Tento úkol se nám povedl, protože jsme v týmu 8.A (Katka Seidlová, Lenka Sebránková a Petr Zínek) skvěle spolupracovali. Na třetí a zároveň poslední kolo soutěže jsme se vrátili opět do

muzea. Čekal nás opět test o osobnosti Bohuslava Hasištejnského.

Po vyhodnocení testů nastala chvíle, kdy se vyhlášovala první tři místa. Bohužel jsme mezi nimi nebyli. Tak jsme se šli převléknout do šaten a Kát'a Seidlová, která se oblékla nejrychleji, se šla podívat na konečné výsledky. Pak se za námi vrátila do šatny a řekla nám: „Skončili jsme čtvrtí!“

Naše pocity? Obrovská radost, ale také jsme si říkali, že kdybychom trošku více zabrali, mohli jsme být třetí. Ale i tak jsme byli s výsledkem spokojeni. I paní učitelka nám řekla, že můžeme být s výsledkem spokojeni. Moc jsme si tuto soutěž užili a doufáme, že příští rok se budeme mít možnost zúčastnit se znovu.

Za celý tým č. 9 z 8.A Lenka Sebránková

Mikuláš, čerti a andělé na 1. stupni

V pondělí 6. prosince dělali žáci 9.A pro děti na 1. stupni Mikuláše. Naše přípravy byly dlouhé. Hned ráno jsme se začali převlékat do kostýmů, někomu stačilo si nasadit masku, ale někteří si malovali obličej, rozčuchávali vlasy a podobně. Všechny masky byly originální a krásně strašidelné.

Kolem deváté jsme se za doprovodu pana učitele Kinšta přesunuli na 1. stupeň, rychle jsme proklouzli do tělocvičny, aby nás děti neviděly. Rozdělili jsme se do skupin a vyzvedli jsme diářečky pro jednotlivé třídy, byly to sladkosti, omalovánky, pexesa apod. Potom jsme se už vydali za dětmi.

Poslechli jsme si spoustu krásných básniček, za které jsme děti odměnili. Malí prvňáčci byli stateční, ale bylo vidět, že se bojí, ale až na malé výjimky neplakali. Padlo i pár vtipných poznámek a komentářů. Nejlepší byl Petr Švec. Když mu malá holčička podávala obrázek se slovy: „Tady máte obrázek, já jsem Vám ho namalovala.“

Petr odpověděl: „Ó děkujeme, to bude v pekle dobré na podpal.“

Ve 4.A jsme se nasmáli, když čert Roman Vítvar přišel do třídy, jedno dítě ho poznalo a vykřiklo: „Jé, ahoj Romane!“

V tu ránu jsme měli po strašení.

Pátáci se chovali celkem slušně, až na pár výjimek, které jsme pak pořádně zmazali uhlím.

Ke konci jsme už byli celí zpocení a unavení, ale byli jsme zase o další super zážitky těžší.

Zdeňka Janů, Jana Pilečková, Lucka a Lada Fejferovy, 9.A

Jako čert jsem se cítil utiskovaný, protože jsem na prvňáky nemohl být opravdu zlý, což samozřejmě pokyn od našich andělů. **Petr Cihelka, 9.A**

Já jako nejhezčí a nejhodnější belzebub jsem rozbrečela pár dětských tváří. **Kateřina Kittlerová, 9.A**

Bezpečnost především

Když jsem začala chodit do první třídy, mnohem větší problém než plná třída naprosto neznámých spolužáků a nové, úplně jiné prostředí, pro mě byla cesta do školy. A to nejenom v zimě. Ráno sice stáli u školy policisté, kteří nám ukazovali, kdy přejít, ale když jsem chodila domů, už jsem v tom byla sama... V tuhle chvíli jsem vždycky hrozně záviděla svým spolužákům, kteří jezdili ze školy autem. A nyní? Nyní se snad něco změní!

Všechno to začalo před více než rokem velkým projektem o dopravní výchově. Jezdili jsme na dopravní hřiště, vyráběli dopravní prostředky budoucnosti, psali na toto téma i anglicky německy a rusky, vytvářeli videa a prezentace, setkávali se s příslušníky policie a jejich preventivně dopravními a bezpečnostními programy, kreslili mapy Beethovenovy a Školní ulice a vyznačovali v nich riziková místa a spousty dalších věcí. Všichni jsme tomu věnovali hodně času a něčím přispěli, ovšem snad nejvíc pracovala paní učitelka Nováková, vedoucí celého projektu.

Ale naše práce se vyplatila! Věřte, nevěřte 7.12.2010 jsme na radnici společně s ostatními Mgr. I.Řápkové a panu náměstkovi Ing. J.Řehákovi předávali návrh dopravně-inženýrské studie na přestavbu našich ulic. Tomu ovšem předcházely ještě spousty jiných věcí. Musely se vypracovat plány, vypočítat rozpočty, vše zkontrolovat se záchranáři a hasiči, kteří velmi často těmito ulicemi také jezdí atd. A vypadá to velmi nadějně! Řekla bych, že se tu co nevidět dočkáme velkých změn.

Všichni jsme moc rádi, že šance na realizaci je snad za dveřmi. Ovšem úplně bezpečné naše silnice budou teprve, až se vytratí bezohlední řidiči nedodržující dopravní předpisy a až všichni chodci budou nejdříve přemýšlet a až potom přecházet.

Julie Koťátková, 7.A

Schůzka s poslankyní Mgr. Ivanou Řápkovou a náměstkem primátora Ing. J. Řehákem

Dne 7.12. 2010 v 7:45 jsme se s paní ředitelkou a paní učitelkou Martinou Novákovou (vedoucí projektu Auto*mat Na Zelenou) a dalšími kamarády sešli před radnicí. Asi si říkáte, proč jsme šli na radnici...vdával se někdo, křtilo se miminko? Ne, ne... šli jsme na schůzku s poslankyní paní Mgr. Ivanou Řápkovou a panem náměstkem primátora Ing. Janem Řehákem.

Řešili jsme náš školní projekt Auto*mat Na Zelenou a zároveň jsme měli tu čest předat dopravně inženýrskou studii, kterou ve spolupráci s námi zpracovala firma KAP ateliér. Oběma jsme ukázali materiály, které celá škola minulý rok vytvořila v rámci tohoto projektu. Řekli jsme jim, co vše projekt obnášel a jaké aktivity jsme pořádali. Např. jízdu na kole do školy, jeden den policistou, den dětí s Policií ČR, atd.

Paní Řápkové a panu Řehákovi se to moc líbilo. Byli nadšeni, že se do projektu zapojila celá škola.

Naším cílem bylo předat studii a získat zájem města a podporu na realizaci změn v obou ulicích. Paní Řápková říkala, že by moc ráda nechala udělat změny v okolí naší školy. Souhlasila s vybudováním nového chodníku před školou, vybudovat více parkovacích míst pro rodiče v obou ulicích a i s radarem v Beethovenově ulici.

Také pan Řehák vyjádřil jistou možnost začlenění studie do plánu investic města, neboť jak se oba vyjádřili „Stav obou ulic v okolí školy je opravdu neutěšený“.

Schůzka trvala necelou hodinku a byla velice příjemná a spontánní. Poděkovali jsme paní Ivaně Řápkové a panu Janu Řehákovi za to, že si udělali čas a vyslechli nás. Jako upomínku nám dali tašky s propagačními předměty města Chomutova.

Vašek Mock, 7.A

Projekt Auto*mat Na Zelenou je a není u konce.

Celoškolní projekt dotovaný Nadací PARTNERSTVÍ, na kterém žáci ZŠ Chomutov, Školní pracovali po celý rok, se nachýlil ke konci. Jak jsme již dříve informovali, proběhla spousta akcí ve spolupráci s Policií ČR, BESIPEM, Auto*matem, KAP atelierem a dalšími. Výsledkem je postavený přístřešek pro kola (na kterém se podílela Nadace Partnerství, Severočeské doły, KAP atelier a Auto*mat Praha) a zhotovená odborná dopravně inženýrská studie, která reaguje na podněty žáků, rodičů, široké veřejnosti a mnoha dalších. Tato studie zahrnuje konkrétní možná řešení, včetně finanční rozvahy. A jaká řešení tedy nabízí? Například parkovací místa pro rodiče, kteří vozí děti do školy, úpravy chodníků a zábradlí, dále pak změny v dopravním značení a měření rychlosti úsekovými radary. Studie zahrnuje jak ulici Školní, tak i Beethovenovu.

Samotnému vyhotovení předcházelo mnoho konzultací, diskusí a úprav. Bylo třeba sjednotit názory, podněty, upomínky a technické náležitosti mnoha organizací. Studii připomínkovali jak zástupci policie, hasičského záchranného sboru, Besipu, záchranná služba tak žáci a jejich rodiče. Na to vše musela paní Dědečková z již zmíněného KAP atelieru reagovat a do studie zahrnout.

V úterý 7.12.2010 jsme studii konečně předali. Komu a za jakých okolností se dočtete ze zpráviček samotných žáků 7.A třídy Julinky a Vaška. Nyní jsme plni naděje a očekávání... náš projekt vlastně nekončí, bude-li studie podpořena a zahrnuta do plánů města, pak projekt opět ožije a pro nás začne mnoho nové práce.

Paní učitelka Nováková Martina

Výlet do vánoční Prahy

14. prosince pořádala paní učitelka Drobiličová pro naši třídu 6.A, 7.D a několik žáků ze 7.A výlet do hlavního města.

Navštívili jsme mnoho zajímavých míst. Nejprve jsme prošli areálem Pražského hradu, zhlédli střídání stráží. Velikým zážitkem byla návštěva chrámu svatého Víta, kde jsme obdivovali krásné okenní vitráže. Uchvátila nás výstava relikviáře sv. Maura. Tím skončila vzdělávací část výletu a pak hurá do Mc Donaldu, tam jsme si dali pořádnou svačinu Někteří borci zhltili i zmrzlinu.

Přešli jsme Karlův most a dorazili jsme na Staroměstské náměstí. Prohlédli jsme si orloj. Čekaly nás zde také vánoční trhy, na které jsme se tolik těšili.

A po náročném výletě jsme byli všichni rádi, že se můžeme vrátit zpět do autobusu. Odjížděli jsme sice promrzlí, ale spokojení. Domů jsme si kromě suvenýrů odvezli i pěkné vzpomínky. Vánoční Praha je nádherná.

Anna Kruhová a Jakub Seifert, 6.A

Zpívání koled na náměstí

15. prosince naše třída 9.A s paní učitelkou Koubovou předvedla náměstí svůj program. Nacvičili jsme si společně několik vánočních písní.

Na náměstí se sešlo dost diváků. Vystoupení naší školy zahájili nejprve žáci z prvního stupně. Měli to moc hezké a sklidili potlesk. Potom jsme nastoupili my a začali jsme zpívat koledy jednu za druhou a měli jsme obrovský úspěch! Poznali jsme, že se to publiku líbilo. Pak zpívaly své duo Lucka a Lada Fejferovy a my jsme s nimi zpívali sbor. A opět veliký potlesk! Viděla jsme, že lidé koukali, že jsou tu takové zpěvačky. Byla to prostě bomba!

Moc jsme si tu chvíli slávy užili. A paní učitelka na nás pěla samou chválu, a tak jsme rádi, že jsme reprezentovali naši školu.

Po vystoupení jsme sice měli zmrzlé prsty, ale byl to hezký předvánoční večer.

Zdeňka Janů, 9.A

Nic není nemožné

I když bylo teprve sedm hodin večer, všude už byla tma. V tichu se rozléhalo křupání bělostného sněhu pod mýma nohama.

Zastavila jsem se a vzhledla k obloze, na které byla rozhozena hromada bílých teček. Nikdy jsem v nich nic neviděla, žádné souhvězdí ani obrazce.

Najednou něco ve křoví zašustilo a já nadskočila. Rychle jsem se otočila a oči upírala mezi větévky keře, ale nic jsem nenašla. Usoudila jsem, že to byl asi jenom nějaký pták nebo kočka.

Zhluboka jsem se nadechla a polkla, abych se uklidnila a šla dál. Po pár krocích jsem se ale zastavila, sehnula se a z ledového sněhu sebrala předmět, který jsem zahlédla. Prsten. Zkusila jsem si ho, ale byl hodně velký, padal mi i z palce. Schovala jsem si ho do kapsy a spěchala domů.

Když jsem přišla, lehla jsem si na postel a prohlížela si svůj objev. I přes to, že byl spíše chlapecký, líbil se mi. Po jeho obvodu se vlnily různé ornamenty, které nic nepřipomínaly, prostě jenom kupa vlnek. Zahrabala jsem ve šperkovničce a vytáhla řetízek, který jsem kdysi dostala od babičky, provlíkla ho prstenem a pověsila si ho na krk.

Znechuceně jsem otevřela učebnici chemie a začala se šrotit na pondělní písemku. Ani nevím kdy, ale usnula jsem.

Když jsem probudila, růžový budík s Disneyhoprinceznami ukazoval jedenáct hodin dopoledne. Počkat... Cože?! Vyskočila jsem z postele a rozhlídla se po pokoji. Takhle ale nevypadal, když jsem usínala! Pokoj záhadně změnil barvu z oranžové na světle modrou, stůl byl asi o dvacet centimetrů nižší a místo notebooku a učebnic na něm ležely košíčky se šminkami a v rohu místnosti stál velký domeček pro panenky.

Nevěděla jsem, co si o tom mám myslet... Byla jsem z toho úplně zmatená.

Běžela jsem ke dveřím – co? Proč mám kliku v úrovni očí?! A na zem jsem se dívala z moc velké blízkosti. Vymrštila jsem před sebe ruce a nevěřícně si je prohlížela. Byly to malinké dětské ručičky, které rozhodně nemohly patřit mně!

S námahou jsem otevřela dveře a utíkala po schodech dolů, do kuchyně.

„Dobré ráno, Lucinko, jako obvykle vstáváš skoro na oběd,“ přivítala mě maminka.

„Mamí,“ zavýskla jsem a mě samotnou můj vysoký hlas překvapil. „Kolik mi je?“ zeptala jsem se.

„To už by sis měla zapamatovat, zlatíčko,“ odpověděla, přiklekla si ke mně a ukázala pět prstů ruky. „Přesně tolik.“

„Pět...“ vydechla jsem.

„No vidíš, jak jsi šikovná!“ zaradovala se.

„Mamí, můžu jít na zahradu?“

„Dobře, ale nikam jinam,“ upozornila mě.

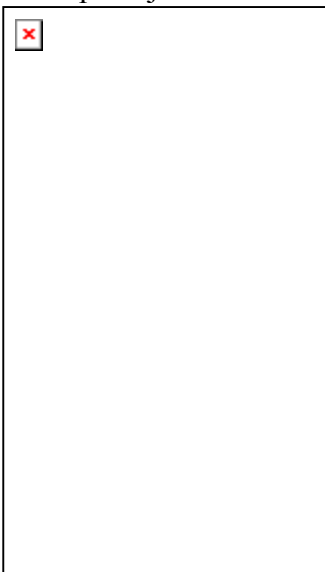
Rychle jsem přikývla, natáhla si sněhule a bundu a vyběhla ven.

Bylo tu tolik sněhu! A snad nikdy jsem z toho neměla takovou radost. Plácla jsem sebou na zem a začala dělat andělíčky. Ani nevím proč, ale hrozně jsem se smála. A jak se ten sníh na slunci krásně třpytil! Byla jsem tím přímo unešená.

Sedla jsem si na houpačku, kterou už normálně nemáme a zamyslela se.

Takže... Jsem o deset let mladší. Proč jenom z toho mám takovou radost?

Najednou je všechno lehčí a krásnější. Zvláštní, jak všechno vidím jinak...

Vtom jsem si zničehonic vzpomněla na ten prsten, který jsem tu našla, a ruka mi automaticky vystřelila ke krku. A jaké bylo moje překvapení, když jsem

zjistila, že ho tam skutečně mám. Ale už nebyl tak velký, naopak, přesně mi seděl na můj malý prstík.

Zakoukala jsem se do obláčků plujících po nebi a najednou dokázala to, co jsem dřív nedokázala. Viděla jsem v nich krásné tvary. Rozzuřeného draka, slona, běžícího psa, kočku...

Než jsem se nadála, byl večer a já opět seděla v mé oblíbené houpačce a pozorovala pro změnu hvězdy. Se stálým úsměvem na tvářích jsem hledala ve hvězdách obrázky. Najednou to šlo.

A jako dejavu jsem uslyšela zašustění ve křoví. Nemám sebemenší tušení, kde se ve mně vzalo tolik odvahy, ale seskočila jsem z houpačky a šla blíž. Šustění se ozvalo znovu a najednou se z větviček vynořilo zvláštní zvíře. Mělo čtyři nohy, protáhlé tělo, velmi dlouhý ocas, podivnou hlavu s jakoby králičími zuby a vykulenýma očima a svislýma ušima.

A já místo toho, abych začala křičet a utíkat, jsem si klekla a k podivnému stvoření natáhla ruku. Pomalinku přistupovalo blíž a blíž až najednou uslyšelo nějaký zvuk ze sousedního domu, zavýskalo a odběhlo pryč. Fascinovaně jsem se za ním koukala a až teď mi docházelo, co jsem vlastně udělala.

„Pojď už domů, Lucko,“ zavolal tatínek z okna.

Poslechla jsem a o půl hodiny později jsem už ležela v posteli a usínala. Nevěděla jsem, co se stane dál. Jestli prožiju těch deset let znova nebo ne. Každopádně tohle byl ten nejzáhadnější den za celých mých patnáct let.

Probudila jsem se. A to první, co jsem uviděla, byl červený budík – ne růžový, ale červený! Vyskočila jsem z postele a zase se dívala na podlahu z větší výšky. A můj pokoj byl oranžový! A v duchu jsem se smála klice, že už jsem zase větší než ona.

V tu chvíli jsem na stole uviděla ten prstýnek. A to byla ta jediná věc, která se nezměnila, nezvětšil se, zůstal stále malý jako upomínka pro mě, že ten záhadný den nebyl pouhý sen.

A možná jsem už přišla na to, proč se mi to všechno stalo... Věci se nemají brát moc vážně, s úsměvem jde vždycky všechno líp. A taky že věci vždy úplně jiné, než se nám zdají. A to nejdůležitější – nic není nemožné.

Julie Kořátková 7.A

Byl jeden básník z 9. A

Žáci 9. A na motivy básně Limeriky od Edwarda Leara (irský básník)

Velká rodina z Liberce
tkala vzácné a drahé koberce.
Když se ptali: „Líbí se vám?“
Vezmem si ho, líbí se nám.

Jedna holka z Prahy
měla dlouhé nohy.
Když se ptali: „Kdes je vzala?“
Tak se jenom pousmála.
Nohy dlouhé - to je dar,
jeden krok a už jsi dál. (*Lucka Fejferová*)

Šel Gustík v Žatci,
povídal si s vrabci.
Ptali se ho: „Co máš k obědu?“
Odpověděl: „Vrabce na medu.“

Šla rodina Ústím nad Labem,
mamka se ptala: „Kde se nadlábnem?“
„Půjdem do restaurace Fridg.
Nadlábnem se a honem pryč.“ (*Lada Fejferová*)

Byl jeden člověk v Jirkově
a pořád se díval tak zkoumavě.
Když se ptali: „Co tak koukáš?“
Řekl: „Na co asi oči máš!“ (*Zdenka Janů*)

Jeden voják z Pesvic,
dobyhl hodně vesnic.
Říkali mu: „Nech toho.“
Odpověděl: „Zavři zobák, vejtahe.“

Poslali ho do háje
Ptal se: „Proč ne do ráje?“
Když ho chtěli upálit,
stihl je však napálit. (*Lád'a Svoboda*)

Jedna babička z Kadaně
má doma vorvaně.
Když se ptali, jestli umí plavat.
Řekla: „Jako bába skákat.“ (*Ondra Brůna*)

Jeden děda z Kadaně
choval blechu v bradce

Když se ptali: „Proč ji máš?“
Řekl: „Co se zajímáš?“
Je to prostě zajímavé
chovat blechu na své bradě.“
„Nechceš jít k cirkusu?“
„Hele, dej se do klusu.“

Druhý děda z Droužkovic
choval blech ještě víc.
Když se oba potkali,
blechy se jim popraly.
Hned se zeptal: „Co to je?“
„Blechy kráčí do boje.“ (*Roman Vitvar*)

Teta Eva z Kadaně
ráda chodí po laně.
Když se ptali Evy,
řekla, že nic neví.

Pilný děda od Loun
vypěstoval velký meloun.
Kdy se ptali: „Kolik váží?“
„Nevím, hlavně že už nepřekáží.“ (*Lenka Křapáčková*)

Byla jedna Kát'a z Prahy,
měla silnou bolest hlavy.
Když se ptali: „Jak se máš?“
Řekla: „Že se vůbec ptáš?“
Bolí mě tak hrozně lebka,
že mě z toho klepne pepka.“

Jeden chlápek z Klášterce
Moc rád klepal koberce.
Když se ptali proč.
Odpověděl: „Protoč.
Udržuji zdraví.“
To je lékař pravý. (*Eva Neubergerová*)

Byl jeden dlouhán z Teplic,
který vypadal jak šlechtic.
Houkl jsem na něj: „Hrabě!“
A on na to: „Hrabe ti snad v hlavě.“
(*Eliška Kosinová*)

Je libo blond?

V tomto Školáčkovi jsme se rozhodli zaměřit se na barvu vlasů. Jsou skutečně blondýnky tak hloupé, jak se o nich povídá, nebo je to pouhý výmysl brunetek? To se dozvíte v tomto křížovém výslechu! A abychom to udělali ještě zajímavější, rozhodli jsme se do toho zapojit i učitele.

Otázky:

- 1) Na které polokouli je rovník?
- 2) Jaké bylo hlavní město ČSSR?
- 3) Šedesátimetrová Petřínská věž je největší věž v České republice. Kolik metrů měří?
- 4) Co je to flora a co fauna?
- 5) Kde je ukryté bájně město Atlantida?
- 6) Za jak dlouho oběhne Slunce Zemi?
- 7) Kolik jde hus, když jde jedna za druhou?
- 8) Když běžíš závod a předběhneš závod, kolikátý/á jsi?
- 9) Velká Čínská zeď je nejdelší na světě, kudy vede?
- 10) Co bylo na Karlštejně zakázáno?

Správné odpovědi:

- 1) Je uprostřed Země.
- 2) Praha.
- 3) 60 metrů.
- 4) Flora – rostliny, fauna – zvěř.
- 5) Pod mořem.
- 6) Nikdy.
- 7) Tři.
- 8) Druhý/á.
- 9) Hranice Číny a Mongolska. (Stačila odpověď Čína.)
- 10) Ženy.

Špatné odpovědi:

Žáci:

Anna Šoltésová 7.B – špinavě blond

- 2) Bratislava.
- 6) Za rok.

Václav Otáhal 5.A – blond

- 2) Moskva.
- 3) 1 500 metrů.
- 4) Nevím.
- 6) Za jeden den.
- 7) Dvě.

Karla Sieberová 7.B – blond

- 4) Nevím. Kdo ty otázky vymýšlel?!
- 5) Nevím.

Lucie Vorlová 6.B – blond

- 1) Nevím.
- 4) Flora je máslo.
- 5) Nevím.
- 6) Nevím.

Lukáš Krejčí 7.D – blond

- 1) Nevím.
- 2) Nevím.
- 3) 50 metrů.
- 4) Flóra je něco seskupení a nevím.
- 6) Za 24 hodin.
- 7) Dvě.
- 8) První.

Veronika Hatašová 8.D – blond

- 1) Nevím, to už si nepamatuju.
- 3) 680 metů.
- 4) Fauna je příroda.
- 5) Nevím.
- 6) Za 24 hodin.
- 7) Dvě.
- 10) Nevím.

Učitelé:

p. uč. Urdová – český jazyk, Voz – blond

- 7) Dvě.
- 8) První.

p. uč. Paliculínová – anglický a ruský jazyk, dějepis – brunetka

- 8) ?

p. uč. Drobiličová – anglický a český jazyk, dějepis, Voz - blond

- 1) Na jižní.

p. uč. Hrbek – přírodopis, chemie – brunet

- 5) Neexistuje.

p. uč. Kinšt – zeměpis, informatika - brunet

- 6) Za 365 dní.

p. uč. Prokopcová – český jazyk, voz - blond

- 7) Dvě.

Došli jsme k závěru, že barva vlasů s inteligencí nijak nesouvisí. Záleží na tom, co má člověk v hlavě a ne na hlavě.

Třída 7.A

Čarovná kuchařka

Žáci 7.A vymýšleli originální recepty na slova, Ukryli do nich jména pohádkových bytostí. Dokážete je rozluštit?

Recept Julie Kotátkové

Připrav si slovo píšťalka a vyndej z něj první slabiku, ve které vyměníš první a poslední slabiku. Ke vzniklé slabice přimíchej slovo nadřazené pro železo, měď a cín. Přidej koncovku přídatného jména mladá a nech uležet.

Teď si připravíme druhé slovo. Nejprve vyválej název krásné květiny, která má trny a přidej k ní hlásku, jež najdeš ve slovech panák a nos. Přisyp poslední slabiku ze slova panenka a dej upéct do rozehráté trouby. Peč půl hodiny. Dobrou chuť.

Recept Martina Tůmy

Nejdříve si přines velkou mísu, do které vložíš slova kravička a mráz. Ze slov vyndej stejná písmenka a ostatní zahod', nebo si je nech na jiný recept. Všechna písmenka dej za sebe tak, jak jsi je vyndal. Na chvíli to zapeč v troubě a potom vyndej. Potom si vezmi jeden hrášek a důkladně ho očisti. Ze slova hrášek odkroj tři písmena tak, aby ti vyšlo další slovo. Co ti zbylo, přidej na konec k tomu, co už máš připraveno a důkladně promíchej. A nech si chutnat!

Recept Honzy Podmanického

Nejprve dej do mísy první slabiku za slova sardinka, poté tam vmíchej první slabiku z křestního jména pana Gotta. Vypracuj vláčné těsto a vlož ho do pekáče. Navrch nasyp první písmenko přístroje, díky kterému můžeme vytvářet fotografie a název čtvereční jednotky o rozměrech 10x10 m. Před podáváním ozdob pokrm první slabikou z ryby, kterou jíme o Vánocích. Dobrou chuť.

Recept Lukáše Procházky

Kup zvíře, na kterém se jezdí, a připrav z něho zdrobnělinu. Na třetí místo v této zdrobnělině přidej první písmeno ze slova, které umeleš z první slabiky slov smeták a tacos a z poslední slabiky slova Vítana. Směs přidej do jídla. Předehřej troubu na 200 stupňů a peč 10 minut. Ještě za tepla přidej před ten pokrm první slabiku ze smíchaných slov rám a musím, přidej i to písmenko s a písmeno m zase vyndej. Až to přidáš, dej na 5 minut vychladit za okno. Podávej.

Recept Radka Votíka

Budeme potřebovat dvě podstatná jména křemen a kelímek. Připravíme si syrové slovo křemen a odkrojíme en, kořen slova necháme posmažit na másle. Z kelímku odebereme dvě počáteční slabiky, rozemeleme je a písmenka zamícháme. Přidáme je před křem. A pohádková postava narychlo je hotová!

